

от Народния дом. В София по-късно ми поиска работа. Знаях я като сериозна и почтена моме. В Пловдив имаше контакт с мой приятел, Неделчо, който работеше вече в канцеларията на Консорциума. След време Тодорка се обърна за адвокатите Борис Лозанов. Купува им Васил Коларов. Жива е още и се очудваше навремето как е възможно да бъде преследван от народната власт човек като мене.

През Септемврийските събития от 1923 година, когато Брайко Луков се укриваше у дома ми, тя поддържаше връзки с него и го снабдяваше с храна. Брайко Луков беше деловодител на Централния комитет на партията, доверен човек на Васил Коларов още от Пловдив. Само той и Мунистаров бяха избрани за общински съветници в София от името на Комунистическата партия.

Сам Брайко Луков ми разказваше, че може би месец преди избухването на Септемврийското въстание министърът на вътрешните работи генерал Русев събрал във Вътрешното министерство по-важните функционери и членове на Централния комитет, вземал им, че знаят какво се готви от тяхна страна и ги заплашил, че при най-малък опит лято ще се справи с тях. Между събраните в Министерството на вътрешните работи бил и Брайко Луков. Не много време след предупреждението им по-видните членове на Централния комитет и негови функционери били арестувани. Брайко Луков живеел в една вътрешна стая на бул. "Мария Луиза" /сега "Г. Димитров"/, но, както отбелязахме, при идването на полицията той се укривал в специалното си скриване на таване. Още същия или на другия ден довел в къщи. Семейството ни се намирало в Сливен. Оставих Брайко Луков у дома и заминах да прибера жена ми и децата. При връщането ни на гара Нова Загора научихме, че избухнало въстанието. Влакът бе задържан известно време, но след това продължи пътят си за София. По всички гары се чувствувало тревожното положение. Не спазвахме никъде. Седяхме дълго време по гарите. На гара Серамбей /сега Септември/ научихме, че наблизо се водело сражение между войска и въстаници. Чекане